

[Justitsministeren.]

med bemærkningen om, at jeg skulle være sluppet let om ved det ved at henvise til den økonomiske situation. Sagen er, at vi i det ene departement efter det andet er nødt til at finde frem til, under hvilken form de eksisterende midler kan anvendes bedst. Naturligvis stiles der i hver eneste situation også efter, om der kan blive den bedst mulige betjening af landets borgere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at loven om fritidsundervisning ændres, således at der ikke fremover ydes tilskud ved arrangementer som andespil, baller og lignende, og vil ministeren yderligere oplyse, hvordan man vil sikre sig mod lovovertrædelser?“

(Spm. nr. 97).

Skriftlig begrundelse.

Vi havde sidste år et tilfælde fra Roskilde Tennisklub, hvor forældre meldte 3 års børn ind for at få tilskud.

Endvidere kan det i en sparetid ikke være statens opgave at yde støtte til andespil el. lign., som for længst har bevist, at de klarer sig glimrende uden støtte.

Poulsgaard (FP):

Ja, nu skal vi til det igen, og jeg hader det. Sådan et spørgsmål skulle være fuldstændig overflødig, men når nu samfundet er så tåbeligt indrettet, at den slags tåbeligheder kan finde sted, så er det også nødvendigt at blive ved. Vi har i disse dage demonstrationer, og de demonstrerer mod nedskæringer i daginstitutioner og lærernes rådighedstimer. Her er der et sted, hvor den højtærede undervisningsminister kan spare, uden at det får social slagside, uden at det gør ondt.

Det er længe siden, de forskellige foreninger har fundet ud af, at det at arrangere et andespil var en givtig forretning, og det har de klaret mange arrangementer med, men nu kommer den gavmilde stat så og siger: nu skal I aldeles ikke sætte en krone på højkant, nu kan vi alle sammen begynde at få kommunale ænder på middagsbordet. Jeg

kunne også godt lide at vide, hvordan man havde tænkt sig, at det dér skulle administreres. Der står f. eks.: hvis andespil indgår som et naturligt led i foreningens virksomhed. Hvad kan det blive for foreninger, der har andespil som et naturligt led? Det kunne være meget sjovt at få at vide. Det kunne måske være en jagtforening. Så kunne jeg også godt lide at få at vide, hvordan ministeren har tænkt sig at administrere reglerne om adgangen, for ifølge det notat, ministeren har sendt til undervisningsudvalget, og som blev refereret i aviserne, bl. a. i Aalborg Stiftstidende den 17. april, er det kun de pårørende, eventuelt ægtefæller, der har adgang.

Men hvad nu hvis bedstefar skal med til det andespil, skal vi så have politiet til at stå og passe på, at bedstefar ikke slipper med ind?

Jeg henstiller meget kraftigt til undervisningsministeren, at hun tager disse fuldstændige vanvittigheder i en sparetid op til overvejelse og helst får det helt sløjfet. Jeg kan love undervisningsministeren, at fremskridtspartiet vil gøre alt for at hjælpe undervisningsministeren på dette område.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Spørgsmålet må til dels bero på en misforståelse, idet der ikke efter den gældende fritidsundervisningslov overhovedet kan ydes statstilskud til foreningers aktivitet som sådan, hverken til den betydelige aktivitet, der finder sted til daglig, eller til de særlige arrangementer, f. eks. andespil, der ofte skaffer økonomisk grundlag for børne- og ungdomsforeningernes omfattende virksomhed. Den eneste form for statstilskud, som loven giver mulighed for, er et meget begrænset tilskud til foreningers lokaleudgifter. Der føres i henhold til loven et nøje tilsyn med, at disse lokaletilskud bliver ydet efter lovens bestemmelser. Lad mig som tilføjelse til dette blot nævne, som også hr. *Poulsgaard* var inde på det, at undervisningsudvalget jo har taget dette spørgsmål op, at jeg for nylig har besvaret dette spørgsmål, og at jeg gennem formanden for udvalget, hr. *Svend Haugaard*, er orienteret om, at udvalget ønsker at drøfte dette spørgsmål yderligere i forbindelse med lovforslaget om fritidsundervisning.